

Sygn. akt III S 14/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Magdalena Balion – Hajduk (spr.)

Sędziowie: SO Lucyna Morys - Magiera

SR (del.) Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 marca 2014 r.

skargi G. L.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie II C 2664/12 Sądu Rejonowego w Gliwicach

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Gliwicach

postanawia:

postanawia:

stwierdzić, że w sprawie sygn. II C 2664/12 Sądu Rejonowego w Gliwicach nastąpiła przewlekłość postępowania;

przyznać skarżącemu G. L. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych);

oddalić skargę w pozostałym zakresie;

zwrócić skarżącemu opłatę od skargi w kwocie 100 zł (sto złotych).

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III S 14/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca G. L. wystąpił w dniu 9 stycznia 2014r. ze skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy sądowej bez nieuzasadnionej zwłoki. W skardze domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Gliwicach pod sygn. akt II C 2664/12, zasądzenia od Skarbu Państwa na jego rzecz odszkodowania w kwocie 5.000 zł oraz nadania takiego biegu sprawie II C 2664/12, który umożliwi sprawne ukończenie postępowania.

W uzasadnieniu swego żądania skarżący podał, że w dniu 7 września 2012r. złożył do Sądu pozew, a termin rozprawy wyznaczony został dopiero na dzień 8 maja 2013r. Wartość przedmiotu sporu była niska, a sprawa nie należała do zawiłych, wobec czego w dniu 8 maja 2013r. został wydany wyrok uwzględniający powództwo. Następnie Sąd przez okres 5 miesięcy prowadził postępowanie wyjaśniające w zakresie poniesionych przez powoda kosztów stawiennictwa na rozprawie. Sąd trzykrotnie wzywał powoda do uzupełnienia wniosku o zwrot kosztów stawiennictwa, uznając że

przedłożone przez niego dokumenty nie są wystarczające do rozstrzygnięcia wniosku. Ostatecznie postanowienie w tej sprawie zapadło w dniu 7 października 2013r. Sąd, ustalając limit zwrotu w wysokości niepokrywającej nawet kosztów dojazdów do siedziby Sądu, nie oparł się w ogóle na dokumentach, których żądał od powoda we wcześniejszych wezwaniach, wobec czego procedura wyjaśniająca niepotrzebnie przedłużyła okres trwania całego postępowania.

Prezes Sądu Rejonowego w Gliwicach wniósł o oddalenie skargi. Wskazał, że czynności w sprawie podejmowane były bez zbędnej zwłoki, stwierdzając przy tym, że odległy termin wynikał ze znacznego wpływu spraw do referatów sędziów w 2013r. z uwagi na braki kadrowe w Wydziale II Cywilnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w jej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Sygn. akt III S 14/14

W dniu 10 września 2012r. do Sądu Rejonowego w Gliwicach wpłynął pozew G. L. przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 114,40 zł. Zarządzeniem z dnia 13 marca 2013r. Przewodniczący Sądu wyznaczył termin rozprawy na dzień 8 maja 2013r. Na rozprawie powód złożył wniosek o zwrot utraconego zarobku oraz zwrot kosztu dojazdu na trasie K.-G. i z powrotem, liczonej według najtańszego środka transportu. Przewodniczący zobowiązał powoda do przedstawienia zeznania rocznego za rok 2012 oraz przedstawienia informacji o cenie biletu w komunikacji kolejowej na trasie K.-G. w drugiej klasie w terminie 7 dni pod rygorem oddalenia wniosku. Na tej samej rozprawie Sąd wydał wyrok. Powód w dniu 10 maja 2013r. przedłożył żadaną dokumentację podatkową oraz zestawienie cenowe, wskazując, że łączny koszt przejazdów wynosi 80,40 zł. Zarządzeniem z dnia 5 lipca 2013r. Sąd wezwał powoda do przedłożenia umowy o pracę zawartej ze współnikami (...) spółki cywilnej. Pismem z dnia 26 lipca 2013r. powód wyjaśnił, że nie ma nawiązanej ze spółką (...) stałej umowy o pracę, jednak z uwagi na obecność w Sądzie nie był w stanie wykonywać pracy na rzecz spółki, skutkiem czego obniżeniu uległ jego udział w zyskach spółki. Zarządzeniem z dnia 5 września 2013r. wezwano powoda do wskazania sposobu obliczenia kwoty 90 zł wskazanej w zaświadczeniu o utracie zarobku oraz złożenia w tym zakresie oświadczenia osoby prowadzącej księgowość powoda. Powód wykonał zarządzenie pismem z dnia 17 września 2013r. W dniu 7 października 2013r. Sąd wydał postanowienie w przedmiocie zwrotu kosztów w kwocie 60 zł, z powołaniem się na przepis art. 98 § 2 k.p.c., zgodnie z którym suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego – w wysokości 60 zł w przypadku sprawy o wartości przedmiotu sporu wynoszącej 115 zł.

Mając na uwadze powyższy tok czynności i okresy bezczynności w sprawie, skardze wnioskodawcy nie sposób odmówić zasadności, bowiem w sprawie niewątpliwie doszło do przewlekłości postępowania. Od wpłynięcia pozwu do wyznaczenia terminu rozprawy minął okres 6 miesięcy, mimo że sprawa miała nieskomplikowany stan faktyczny i nie wymagała podjęcia żadnych szczególnych czynności przez Sąd, co potwierdza zresztą fakt, że wyrok wydany został na pierwszej rozprawie. Znaczna ilość spraw w referatach poszczególnych sędziów z uwagi na braki kadrowe nie może mieć wpływu na rozstrzygnięcie zapadłe w postępowaniu skargowym, gdyż strona nie może ponosić konsekwencji braku należytej organizacji w jednostkach wymiaru sprawiedliwości. W zakresie natomiast postępowania wyjaśniającego co do zwrotu poniesionych przez powoda kosztów, Sąd Rejonowy dopuścił się szeregu niecelowych działań, które nie przyczyniły się ostatecznie do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, znacząco przedłużyły zaś okres postępowania. Niezrozumiałym jest, dlaczego Sąd nie zażądał od razu od powoda kompletnej dokumentacji, która jego zdaniem konieczna była do wydania postanowienia, lecz zwracał się do powoda trzykrotnie, za każdym

razem żądając nowych dokumentów, przy czym potrzeba uzupełnienia dokumentacji nie wynikała wcale z uchybień w wykonaniu zarządzeń po stronie powoda. Zwraca uwagę także fakt upływu długich okresów pomiędzy wykonaniem zarządzeń przez powoda, a kolejnymi wydawanymi przez Sąd zarządzeniami – w okresie od 10 maja do 5 lipca, a następnie

Sygn. akt III S 14/14

od 26 lipca do 5 września. Taka opieszałość Sądu nie znajduje żadnego uzasadnienia, biorąc pod uwagę, że składane przez powoda pisma nie były obszerne i nie wymagały pogłębionej analizy.

Z powyższych względów, na podstawie art. 12 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, skargę wnioskodawcy uwzględniono, stwierdzając przewlekłość postępowania w sprawie II C 2664/12. Sąd Okręgowy uznał jednak, że żądana przez wnioskodawcę kwota 5.000 zł jest nadmierna, bowiem nie odpowiada okresowi przewlekłości oraz rozmiarowi dolegliwości, jakich doznał powód w wyniku opieszałości Sądu I Instancji. Zdaniem Sądu Odwoławczego wystarczającą rekompensatę finansową na rzecz skarżącego będzie stanowić kwota 2.000 zł.

W zakresie natomiast złożonego przez skarżącego w trybie art. 12 ust. 3 powołanej wyżej ustawy żądania nadania takiego biegu sprawie II C 2664/12, który umożliwi sprawne ukończenie postępowania, Sąd uznał, że wydawanie zaleceń Sądowi Rejonowemu w Gliwicach jest oczywiście zbędne. Sprawa została bowiem przez ten Sąd zakończona wydaniem postanowienia z dnia 7 października 2013r., na które powód wniósł zażalenie, którego braki formalne uzupełniono w dniu 9 stycznia 2014r. Obecnie oczekuje ono na nadanie mu biegu.

O zwrocie opłaty orzeczono na mocy art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Lucyna Morys - Magiera